

pod křišťálovým lustrem v mramorové hale vyčkávám
jak pacient pod narkózou na operačním sále usínám
bankovní úředníci studují všechny mé mínusy
v hrobovém tichu mizím za za-zaprášené fíkusy

bylo pondělí a mně už docházely síly
bylo pondělí a já jsem myslel na neděli

v květinovém patře srkám kávu zdarma z kelímku
bledé tváře nesou zprávu: Už to bude! Ještě chvilinku !
je mi to jasný - hlavního manažera srazil motýl
pak se mu přetrhla tkanička a ještě nedorazil

a tak se trochu stydím že cítím jen vztek ale nemůžu jinak a ani nechci !

jsem jako brouk hovnivál který si svou kuličku valí vztekle dál

a mezi orchidejema stála nehybně papundeklová rodina
v životní velikosti jako vzor životního štěstí
Žena - Skuhra, která nezávidí, jen když spí
a chlápek s knírem snící o pustém ostrově a base piva
oba s křečovitýma úsměvama oba ve značkových teplákách
svý děti svírají v objetí jak záchranný kruh
a mně už pomalu dochází vzduch ...

bylo pondělí a mně už docházely síly
bylo pondělí a já jsem myslel na neděli

konečně zazněl gong a na displeji zablikal můj kód
ale já jsem seděl bez pohnutí a zuřivě čuměl na špičky bot
pak jsem vypad' ven a šel jsem domů podél jiných bank a obchodů
cestou jsem ti koupil malej kaktus velkou pizzu a pistácie k tomu !

a tak se trochu stydím že cítím jen lásku ale nemůžu jinak a ani nechci !

jsem jako brouk hovnivál který si svou kuličku valí s láskou dál